

U s n e s e n í

Předsedkyně senátu Městského soudu v Praze rozhodla dne 28. února 2013 v trestní věci Viktora Koženého, nar. 28.6.1963 v Praze, státního občana Irské republiky, bytem Bahamy, Nassay-Lyford Lay N-776, registrován též na adrese Irská republika, Dublin 18 Careyfort Hall, Careyfort Avenue-Blackrock, Co., v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese Praha 6 – Dejvice, Zelená 1740/22, a Ing. Borise Vostrého, CSc., nar. 25.8.1947 ve Znojmě, státního občana Belize, bytem Belize-City, Gavriely PO BOX 2284, dále na adrese 504 Marina Towers, Belize City, v ČR naposledy hlášen k trvalému pobytu na adrese Praha 6 – Břevnov, Santoriova 28/13, odsouzených pro zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, **t a k t o :**

I. Podle § 81a tr. řádu za použití § 80 odst. 1 tr. řádu a § 79a odst. 1 tr. řádu se **ponechávají v zajištění** peněžní prostředky ve výši 100.364.209,-Kč, uložené na účtu č. 183336526/0300, vedeném u Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, pobočka Praha, majitele účtu Harvard Capital and Consulting investiční společnost a.s. v likvidaci, IČ: 00676900.

Společnost Harvardský průmyslový holding, a.s. - v likvidaci, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, IČ: 44269595, zastoupená likvidátorem prof. Ing. Zdeňkem Častorálem, DrSc., se upozorňuje, aby uplatnila svůj nárok k uvedeným peněžním prostředkům včetně možnosti zajištění tohoto nároku v řízení ve věcech občanskoprávních, a to ve lhůtě 3 (tři) let od právní moci tohoto usnesení.

II. Podle § 79a odst. 4 tr. řádu se žádost společnosti Harvard Capital and Consulting investiční společnost a.s. v likvidaci, IČ. 00676900, zastoupené likvidátorem JUDr. Davidem Termerem, o zrušení zajištění peněžních prostředků ve výši 100.364.209,- Kč, uložených na účtu č. 183336526/0300, vedeném u Československé obchodní banky, a.s., IČ: 00001350, pobočka Praha, majitele účtu Harvard Capital and Consulting investiční společnost a.s. v likvidaci, IČ: 00676900, **zamítá.**

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 ve spojení s rozsudkem Vrhelního soudu v Praze ze dne 17.10.2012 sp.zn. 6 To 52/2011 byl Viktor Kožený, nar. 28.6.1963, uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnými mocemi, které jej bez dalších omezujících podmínek opravňovaly k úplnému rozhodování o nákupech a prodejkách cenných papírů z portfolií investičních fondů, a to Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského contrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského růstového investičního fondu, a.s., IČ 44268777, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s. IČ 45312109, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s. IČ 45312095, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, spravovaných společností Harvard Capital and Consulting, a.s. - nyní v

likvidaci, jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb., v úmyslu převést bez vědomí a souhlasu akcionářů investičních fondů a jejich souhlasu likvidní veřejně obchodovatelné akcie z portfolia uvedených harvardských investičních fondů (dále jen HIF) na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a dosáhnout splnění takto vzniklých pohledávek jejich splnutím v důsledku sloučení HIF a společnosti SKLO UNION, a.s., Teplice, jako držitele odpovídajících závazků do Harvardského průmyslového holdingu a.s., - nyní v likvidaci, IČ 44269595, se sídlem Praha 4, Ohradní 65, (dále jen HPH) a přijetím akcií společnosti Daventree Limited se sídlem na Kypru a splnutím tak „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů, uděloval pokyny k provádění účelově ztrátových převodů likvidních a veřejně obchodovatelných cenných papírů z portfolia uvedených investičních fondů tak, že uskutečňoval tyto převody výhradně ve prospěch majetkově nebo personálně propojených „off shore“ společností se sídlem na Kypru, jejichž jménem jednal rovněž, úmyslně a záměrně bez toho, aby za převáděné cenné papíry byla poskytnuta jakákoli přiměřená a likvidní protihodnota, na místo toho přijímal mimo jiné účelově vydávané směnky tzv. PROMISSORY NOTE společnosti Stratton Investments Company Limited se sídlem na Kypru nebo veřejně neobchodovatelné cenné papíry Daventree Limited, se sídlem na Kypru, a takto převedl z portfolií šesti harvardských investičních fondů cenné papíry nejvýznamnějších českých společností v hodnotě nejméně **8.211.559.152,- Kč**, avšak za skutečně placenou protihodnotu ve výši nejvýše **175.246.763,- Kč**, čímž harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze způsobil škodu ve výši nejméně **8.036.312.389,- Kč**,

dále v letech 1995 až 1996 jednak v Praze, jednak v Nassau, Společenství Bahamy, jako osoba disponující plnou mocí, jako obecný zmocněnec společnosti Harvard Capital and Consulting a.s. – nyní v likvidaci (dále jen HCC), rozhodl o nákupech a prodeji cenných papírů z portfolií Harvardského dividendového investičního fondu a.s., IČ 44269595, Harvardského růstového investičního fondu, a.s., IČ 44268777, Harvardského kontrariánského investičního fondu, a.s., IČ 45312117, Harvardského diamantového investičního fondu, a.s., IČ 45312125, Harvardského investičního fondu menších společností, a.s., IČ 45312109, Harvardského arbitrážního investičního fondu a.s., IČ 45312095, všechny se sídlem v Praze 4, Ohradní 65, spravovaných společností HCC jako obhospodařovatelem podle zákona číslo 248/1992 Sb. a těmito převody cenných papírů způsobil harvardským investičním fondům a jejich nástupci společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. se sídlem v Praze škodu ve výši celkem **252.678.195,- Kč**,

celkově tak způsobil škodu ve výši nejméně **8.288.990.584 Kč,-**.

Ing. Boris VOŠTRÝ, CSc., nar. 25.8.1947, byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9.7.2010 sp.zn. 46 T 17/2006 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 17.10.2012 sp.zn. 6 To 52/2011 uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím, že společně s Viktorem Koženým, jako předseda představenstva společnosti SKLO UNION, akciová společnost TEPLICE, IČ: 00012726, se sídlem v Teplicích, Sklářská 450, (dále jen SU Teplice), v úmyslu převést likvidní veřejně obchodovatelné akcie portfolia SU Teplice na jiné osoby se ztrátou a bez odpovídající protihodnoty a současně převzít a následným splnutím v důsledku začlenění SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding a.s. a přijetím veřejně neobchodovatelných akcií Daventree Ltd. se sídlem na Kypru „likvidovat“ závazky nabyvatelů akcií z portfolia harvardských investičních fondů vzniklé z obchodů provedených Viktorem Koženým na účet HIF, nejprve nakupoval cenné papíry a bezprostředně poté stejné akcie z portfolia za nižší cenu prodával vždy stejné osobě v úmyslu dosáhnout takto záměrně ztráty a umělé vytvoření

závazků společnosti SU Teplice tak, aby později po sloučení společností HPH a.s., v likvidaci a SU Teplice mohly být tyto závazky použity k vyrovnání kupní ceny při prodeji akcií z portfolia SUT a jejího právního nástupce HPH a.s., v likvidaci, společnosti Daventree Limited a tak odčerpat z portfolia společnosti SU Teplice jak likvidní cenné papíry, tak i finanční prostředky, bez přijetí odpovídající protihodnoty, přičemž byl s rozuměn s tím, že výsledkem těchto převodů bude ztráta společnosti SU Teplice ve výši **470.810.703,80 Kč**,

a následně jako předseda představenstva společnosti SU Teplice udělil jménem společnosti SU Teplice pokyny obchodníkovi s cennými papíry – společnosti Harvardská burzovní společnost a.s. (dále jen HBS), se sídlem v ulici Ohradní 65, Michle, Praha 4, k prodeji akcií z portfolia SU Teplice, v hodnotě cca 5,6 mld. Kč tak, že dne 25.1.1996 podepsal za společnost Sklo Union Teplice, (dále jen SU Teplice), smlouvu se společností Stratton, zastoupenou Michaelem Dingmanem, na základě které společnost Stratton převedla na společnost SU TEPLICE 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s. a jako protihodnotu společnost SU Teplice nabyla od společnosti Stratton závazky vyplývající ze směnek tzv. PROMISSORY NOTES vystavených společností STRATTON původně ve prospěch harvardských investičních fondů v obchodech uvedených výše, včetně závazku odškodnit společnost STRATTON, v případě jakýchkoli požadavků souvisejících s výše uvedenými PROMISSORY NOTES, přičemž následně dne 2.2.1996 podepsal smlouvu o převodu akcií mezi společností SU Teplice a kyperskou společností Harms Holdings Co. Ltd., dále jen HARMS, na základě této smlouvy společnost SU TEPLICE převedla do společnosti HARMS 193.055 ks akcií společnosti Moravské Naftové Doly a.s., 1.387.552 ks akcií společnosti Spolana a.s. a 1.241.710 ks akcií společnosti Biocel Paskov a.s., v celkové tržní hodnotě 5.635.721.720,- Kč, a jako protihodnotu přijala celkem 54.999.999 ks veřejně neobchodovatelných akcií společnosti HARMS, čímž v důsledku těchto dvou obchodů se společnost SU Teplice stala držitelem směnečných závazků vůči stejnými osobami ovládaným harvardským investičním fondům a zahraničních veřejně neobchodovatelných akcií, které tak zhoršily její ekonomickou situaci a hodnotu jejích akcií, a se stejným záměrem dne 30.6.1996 Ing. Boris Vostrý podepsal za společnost SU Teplice smlouvu se společností Daventree Limited, zastoupenou Viktorem Koženým, na základě které SU Teplice převedla na společnost Daventree Limited, se sídlem na Kypru, akcie společnosti Union Lesní Brána a.s. v počtu 9.995 ks v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 99.950.000,- Kč, akcie VÚSU a.s. v počtu 7.707 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 77.070.000,- Kč, akcie Union Heřmanova Huť a.s. v počtu 11.722 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 117.220.000,- Kč, akcie INTESUNION a.s. v počtu 9.151 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 91.510.000,- Kč, akcie AVIRUNION a.s. v počtu 32.517 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii, celkem za cenu 325.170.000,- Kč, akcie GLAVUNION a.s. v počtu 101.372 ks, v ceně 9.300,- Kč za akcii, celkem za cenu 942.759.600,- Kč, akcie SKLOEXPORT a.s. v počtu 8.909 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 89.090.000,- Kč, akcie HARMS v počtu 54.999.999 ks, v ceně 10.000,- Kč za akcii a v ceně celkem 5.635.722.000,- Kč a zároveň SU Teplice, a.s., převedla na společnost Daventree Limited své závazky v hodnotě cca 3,4 mld. Kč, které převzala od společností Stratton, HUSKY a Ras Al Khaimah se sídlem na Kypru, čímž došlo k jejich účelovému splnění splynutím, ačkoli společnost Daventree Limited nebyla držitelem hodnot, z jejichž převodu pohledávky a závazky vznikly, přičemž po započtení hodnoty převáděných závazků v nominální hodnotě 3,4 mld. Kč bylo vyrovnání kupní ceny akcií v ceně celkem 7,3 mld. Kč realizováno tak, že společnost Daventree Limited převedla na společnost SU Teplice 91.299.598 ks vlastních akcií v uváděné nominální hodnotě 4.506.402.654,22 Kč při ceně 1 ks akcie 49,36 Kč a tímto způsobem v osobě společnosti Daventree Limited splynuly pohledávky harvardských investičních fondů s odpovídajícími závazky jejich dlužníků a

právních nástupců těchto dlužníků a bylo dosaženo zamýšleného stavu, aby závazky nesplnily ty osoby, z jejichž jednání vznikly a společnosti SU Teplice, respektive jejímu právnímu nástupci, Harvardskému průmyslovému holdingu, a.s., v likvidaci, vyvedením akcií dceřiných společností navíc vznikla škoda ve výši **1.742.770.000,- Kč**,

celkově tak způsobil škodu ve výši nejméně **2.213.580.730,80 Kč**.

V průběhu trestního řízení ve výše uvedené věci bylo usnesením policejního orgánu Policie ČR, Útvaru pro odhalování korupce a finanční kriminality SKPV v Praze ze dne 28.7.2003 pod ČTS: OKFK-123/8-2003-I, které nabylo právní moci dne 22.8.2003 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 22.8.2003 sp.zn. 5 To 105/03, rozhodnuto o zajištění peněžních prostředků ve shora uvedené výši na shora uvedeném účtu.

Svým podáním ze dne 31.10.2012, doručeným soudu téhož dne, podal majitel účtu společnost Harvard Capital and Consulting investiční společnost a.s. v likvidaci, IČ: 00676900, zastoupený likvidátorem JUDr. Davidem Termerem žádost o zrušení zajištění shora uvedených peněžních prostředků na shora uvedeném účtu s odůvodněním, že trestní řízení skončilo pravomocným rozhodnutím, přičemž zajištěných prostředků již není k dalšímu řízení třeba a neexistuje žádná jiná osoba s hmotněprávním nárokem k předmětným zadržným prostředkům. Takovým nárokem nemůže být nárok na náhradu škody, který navíc nevznikl žádnému subjektu vůči žadateli.

Na vydání těchto peněžních prostředků uplatnil nárok poškozený Harvardský průmyslový holding, a.s., - v likvidaci svým podáním ze dne 23.10.2012 s odvoláním na podnět Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 30.8.2012 sp.zn. 7 VZV 14/2008 k vydání těchto finančních prostředků uvedenému poškozenému s odůvodněním, že trestnou činností, která je kladena za vinu oběma obžalovaným, byly mimo jiné dotčeny majetkové hodnoty v portfoliu společnosti SU Teplice, jejímž předsedou představenstva byl v roce 1996 obžalovaný Ing. Boris Vostrý. Tyto majetkové hodnoty, mezi které patřily likvidní akcie českých podniků Biocel Paskov, Moravské naftové doly, Spolana Neratovice, byly dne 2.2.1996 za cenu 5,6 mld. Kč převedeny na kyperskou společnost HARMS Holdings se sídlem Kypr, Nicosia, Vyrnos (Byron) Avenue 36, založenou krátce předtím na Kypru dne 24.1.1996 zdejší osobou spolupracující s obžalovanými. Akcie této zahraniční společnosti, jinak veřejně neobchodovatelné, disponibilní toliko v podobě jejich existenci osvědčujících certifikátů, tvořily smluvní a účetní ale nikoli reálně likvidní protihodnotu tohoto převodu a na základě toho se společnost SU Teplice stala majoritním akcionářem společnosti HARMS Holdings, když získala celkem 54.999.999 ks akcií této kyperské společnosti. V rámci dalších majetkových přesunů provedených v souvislosti se sloučením společnosti SU Teplice do společnosti Harvardský průmyslový holding, a.s. (dále jen HPH) byly dne 20.6.1996 podle nedatované smlouvy, signované mimo jiné obžalovaným Koženým, s účinností ke dni 30.6.1996 akcie společnosti HARMS převedeny z majetku SU Teplice zastoupeného obž. Vostrým na kyperskou společnost Daventree Ltd. se sídlem Kypr, Nicosia, Vyrnos (Byron) Avenue 36, jejímž ředitelem byl t.č. Viktor Kožený. Nabytí akcií HARMS do majetku společnosti Daventree Ltd. současně potvrzuje text smlouvy ze dne 12.9.2002 uzavřené mezi společností Daventree Ltd., tentokrát zastoupenou obž. Vostrým, a slovenskou společností Privat Slovakia Marketing s.r.o. zastoupenou Ing. Mesárošem. Touto smlouvou byly akcie HARMS převáděny na jmenovanou slovenskou společnost společně právě za kupní cenu 100.364.209,10 Kč. Tato cena je vyrovnána současným převzetím závazku společnosti Daventree Ltd. vůči Harvard Capital and Consulting (dále jen HCC) do portfolia nabyvatele, slovenské společnosti Privat Slovakia Marketing, resp. její platbou věřiteli převodce akcií HARMS. Původně se jednalo o pohledávku mezi HCC a jejím obchodníkem s cennými

papíry společností HBS – Harvardská burzovní společnost. Na základě této smlouvy ze dne 12.2.2003 proběhla platba, která je předmětem zajištění.

Podle § 79a odst. 1 tr. řádu nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z trestné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu a případně též peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, vztahuje-li se důvod zajištění i na ně, včetně jejich příslušenství. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Předchozího souhlasu státního zástupce není třeba v naléhavých případech, které nesou odkladu. Policejní orgán je v takovém případě povinen do 48 hodin své rozhodnutí předložit státnímu zástupci, který s ním buď vysloví souhlas, nebo je zruší.

Podle § 79a odst. 3 tr. řádu jestliže zajištění peněžních prostředků na účtu pro účely trestního řízení již není třeba nebo zajištění není třeba ve stanovené výši, orgán činný v trestním řízení uvedený v odstavci 1 zajištění zruší nebo je omezí. Policejní orgán k takovému rozhodnutí potřebuje předchozí souhlas státního zástupce. Rozhodnutí o zrušení nebo omezení zajištění je třeba doručit bance a majiteli účtu.

Podle § 79a odst. 4 tr. řádu majitel účtu, jehož peněžní prostředky na účtu byly zajištěny, má právo kdykoliv žádat o zrušení nebo omezení zajištění. O takové žádosti musí státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu neodkladně rozhodnout. Byla-li žádost zamítnuta, může ji majitel účtu, neuvede-li v ní nové důvody, opakovat až po uplynutí třiceti dnů od právní moci rozhodnutí.

Podle § 80 odst. 1 tr. řádu není-li věc, která byla podle § 78 vydána nebo podle § 79 odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabránění, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu. Na prodej se užije přiměřeně předpisu o soudním prodeji zabavených movitých věcí.

Podle § 81a tr. řádu na postup při vrácení peněžních prostředků na účtu, zaknihovaných cenných papírů, nemovitosti a jiné majetkové hodnoty, které byly zajištěny podle § 79a až 79e a při dalším nakládání s nimi, jakož i na postup při vrácení náhradní hodnoty, která byla zajištěna podle § 79f, a při dalším nakládání s ní, se přiměřeně užijí § 80 a 81.

Ze shora uvedených skutečností vyplývá, že na zajištěné peněžní prostředky uplatnila právo další osoba, odlišná od majitele účtu, na němž jsou peněžní prostředky uloženy, přičemž tato okolnost sama o sobě vzbuzuje vážné pochybnosti o osobě oprávněné k nároku na zajištěnou věc, kterou peněžní prostředky ve smyslu ust. § 134 odst. 1 tr. zákoníku jsou.

V případě zajištěných peněžních prostředků podle § 79a tr. řád výslovně v § 81a pamatuje na přiměřenou aplikaci ust. § 80 tr. řádu, tedy možnost vydat peněžní prostředky osobě odlišné od osoby, na jejímž účtu byly tyto prostředky zajištěny, avšak je třeba zdůraznit, že takto lze postupovat pouze v případě, kdy o nároku takové osoby, která jej uplatnila, není pochyb. Přitom pochybnosti o právu k věci vznikají zpravidla tehdy, když právo k věci uplatňuje další osoba, popř. více osob. Orgán činný v trestním řízení oprávněný

k vrácení věci je povinen dostatečně odůvodnit závěr o tom, že osoba, která uplatňuje právo na vrácení věci, jež byly odňaty jiné osobě, toto právo skutečně má a že o jejím právu na věc není pochyb. Je třeba respektovat, že trestní právo je v kontextu celého právního řádu ultima ratio (krajní, hraniční, mezní řešení) a v tomto smyslu má subsidiární (podpůrnou) povahu k jiným právním prostředkům. Při pochybnostech o právu k věci nemůže a ani nesmí dojít k vydání věci, neboť orgány činné v trestním řízení jsou povinny v takovém případě věc uložit do úschovy a osobu, která si na věc činí nárok, upozornit, aby jej uplatnila v občanskoprávním řízení. Smyslem a účelem tohoto ustanovení, které se týká úschovy vydané nebo odňaté věci, je zabránit tomu, aby s věcí bylo, až do objasnění práva k ní, nakládáno, poněvadž právě tato dispozice s věcí by mohla vést k neodčinitelným zásahům do práv a majetkových poměrů dotčených osob. Vlastnické spory patří jednoznačně do oblasti práva civilního a je nepřipustné přenášení pravomoci rozhodování takovýchto sporů do stádia trestního řízení. V tomto smyslu soud odkazuje na již vydaná rozhodnutí, zabývající se touto otázkou, a to např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 4 Tz 76/2007, 4 Tz 1/2010, nebo rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 325/98, IV.ÚS 66/99, I.ÚS178/01, I.ÚS 16/02, IV.ÚS 395/02. V posuzovaném případě je třeba konstatovat, že otázka vlastnictví zajištěných peněžních prostředků je otázkou složitou, vyžadující dalšího dokazování, přičemž ze znění § 80 odst. 1 věty druhé vyplývá, že orgán činný v trestním řízení vystalé pochybnosti o právu k věci neodstraňuje prováděním samostatného dokazování zaměřeného jen na tuto otázku.

K rozhodnutí o vydání zajištěných peněžních prostředků podle § 80 odst. 1 tr. řádu by mohlo dojít pouze za situace, kdy by původ peněz na účtu zajištěných byl zcela jednoznačný, např. v případě, kdy by peněžní prostředky byly prokazatelně poukázány či vloženy na zajištěný účet osobou, která nárok uplatňuje, a nebylo s nimi nijak disponováno. Pokud jde v této věci o původ peněžních prostředků na účtu uložených, tyto pocházejí od společnosti Privat Slovakia Marketing s.r.o., přičemž v mezidobí od spáchání trestné činnosti, pro kterou byli obžalovaní odsouzeni a které se dopustili v letech 1995 - 1996, do zajištění předmětných peněžních prostředků v červenci 2003, je možno sledovat poměrně komplikovaný tok finančních prostředků přes různé finanční transakce několika společností.

Nelze přitom zaměřovat nárok poškozeného na náhradu škody, byť mu byl odsuzujícím rozsudkem přiznán, s nárokem na vydání zajištěných hodnot a věcí, které byly zajištěny nikoli k zajištění nároku poškozeného na majetku obviněného (§ 47 tr. řádu), ale pro podezření o jejich původu v trestné činnosti. Pro vydání takto zajištěných majetkových hodnot osobě odlišné od držitele těchto hodnot v době zajištění je nezbytné, aby byly bezvýhradně splněny podmínky oprávněnosti takového nároku bez jakýchkoli pochybností, což v tomto případě soud neshledal.

Z výše uvedených důvodů je rovněž zřejmé, proč soud zamítl žádost majitele účtu společnosti HCC o zrušení zajištění uvedených peněžních prostředků. Právě s ohledem na spornou otázku oprávněného nároku k zajištěné finanční částce, když nárok na ni uplatnila další osoba, má soud zato, že nelze zajištěné peněžní prostředky uvolnit, neboť hrozí způsobení škody osobě, která je oprávněným vlastníkem zajištěných prostředků, a o jejímž vlastnickém právu by měl rozhodnout příslušný civilní soud.

Pokud jde o uložení věci do úschovy, zde soud postupoval analogicky a ponechal peněžní prostředky zajištěné na účtu, na němž jsou od počátku uloženy, neboť respektoval zvláštní režim tohoto zajišťovacího institutu, kdy nejde o odnětí věci z majetku zajištěním postižené osoby, ale pouze o omezení jejího dispozičního práva k této věci. Již tímto zajištěním je zamezeno nežádoucímu nakládání s peněžními prostředky, které jsou předmětem

sporu o vlastnické právo, a účelu, který má v takovém případě splňovat úschova ve smyslu ust. § 80 odst. 1 věta třetí tr. řádu je tak dosaženo. Pokud by však soud postupoval striktně podle § 80 odst. 1 věty třetí tr. řádu a zajištěné peněžní prostředky uložil do úschovy, došlo by v případě marného uplynutí úschovní lhůty k jejich připadnutí státu, což by dle názoru soudu za situace, kdy věc nebyla jejímu držiteli odňata, byl nepřiměřený zásah do jeho vlastnického práva, neboť soud by překročil rámec § 79a tr. řádu jako zajišťovacího institutu, pouze omezujícího vlastnické právo, a věc, v tomto případě peněžní prostředky, by de facto majiteli bankovního účtu, na němž jsou uloženy, odňal. Zde soud odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. **IV.ÚS 3290/07**, které poukazuje na to, že Ústavní soud už dříve judikoval, že peněžní prostředky na účtu u banky zajišťované podle § 79a tr. řádu představují majetek ve smyslu čl. 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Protokol“), resp. podle čl. 11 Listiny, zajištění samotné je opatřením zasahujícím do základního práva na pokojné užívání majetku. Jedná se ovšem o zajištění pouze dočasné, svou povahou zatímní a zajišťovací, nepředstavující konečné rozhodnutí ve věci. Nelze tudíž mluvit o „zbavení majetku“ ve smyslu druhé věty odst. 1 čl. 1 Protokolu, nýbrž pouze o opatření týkající se „užívání majetku“ ve smyslu odst. 2 citovaného ustanovení.

Pokud soud k uplatnění nároku na zajištěné peněžní prostředky stanovil lhůtu 3 let od ~~právní moci tohoto usnesení, vycházel opět z analogie a použil přiměřeně jak příslušná ustanovení trestního řádu, tak příslušná ustanovení občanského soudního řádu, v tomto případě § 185g odst. 1, dle něhož uplynula-li lhůta tří roků od právní moci usnesení o přijetí do úschovy, popřípadě ode dne, kdy předmět úschovy měl být podle návrhu složiteli vydán, rozhodne soud, že předmět úschovy připadne státu, jestliže se o něj nikdo nepřihlásí do tří roků ode dne vyhlášení tohoto usnesení.~~

Soud tedy, aby zachoval osobám, které si činí nárok na zajištěné peněžní prostředky, rovné postavení jako v případě postupu podle § 80 odst. 1 věta třetí tr. řádu, kdy na úschovu se přiměřeně užijí předpisy občanského práva, stanovil jim k uplatnění jejich vlastnického práva v občanskoprávním řízení lhůtu odpovídající ust. § 185g odst. 1 OSŘ. Pokud tyto osoby svůj nárok v poskytnuté lhůtě neuplatní, soud zajištění peněžních prostředků zruší.

P o u ě n í : Proti výroku **I.** tohoto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.
Proti výroku **II.** tohoto usnesení je přípustná stížnost **do tří dnů** ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost nemá odkladný účinek.

V Praze dne 28. února 2013

JUDr. Eva Brázdilová
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Kubečková